

פרק א'

תמורה דף טז עמוד א

גופא, אמר רב יהודה אמר שמואל: שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה. אמרו לו ליהושע שאל! א"ל: (דברים לו) לא בשמים היא. אמרו לו לשמואל שאל! אמר להם: אלה המצות - שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה. אמר ר' יצחק נפחא: אף חטאת שמתו בעליה נשתכחה בימי אבלו של משה. אמרו לפנחס שאל! אמר ליה לא בשמים היא. א"ל לאלעזר: שאל! אמר להם: אלה המצות - שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה.

אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן, אמר לו ליהושע: שאל ממני כל ספיקות שיש לך! אמר לו: רבי, כלום הנחתיך שעה אחת והלכתי למקום אחר? לא כך כתבת בי (שמות ל"ג) יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל? מיד תשש כחו של יהושע, ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות, ונולדו לו שבע מאות ספיקות, ועמדו כל ישראל להרגו. אמר לו הקב"ה: לומר לך אי אפשר, **לך וטורדן במלחמה**, שנאמר (יהושע א') ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' וגו'.

במתניתין תנא: אלף ושבע מאות קלין וחמורין, וגזירות שוות, ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: **אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז מתוך פלפולו**, שנאמר - (יהושע ט"ו) וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב (הקטן ממנו) [ויתן לו את עכסה בתו לאשה].

ולמה נקרא שמה עכסה - שכל הרואה אותה כועס על אשתו. (יהושע ט"ו) ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור,

מאי ותצנח? אמר רבא א"ר יצחק, אמרה לו: מה חמור זה, כיון שאין לו מאכל באבוסו - מיד צועק; כך אשה, כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה - מיד צועקת.

(יהושע ט"ו) ותאמר תנה לי ברכה, כי ארץ הנגב נתתני - בית שמנוגב מכל טובה.

ונתתה לי גולות מים - אדם שאין בו אלא תורה בלבד.

(יהושע ט"ו) ויתן לה כלב את גולות עליות ואת גולות תחתיות, אמר לה¹: מי שדר עליונים ותחתונים יבקש ממנו מזונות.

יהושע פרק טו

שופטים פרק א

(יג) וּלְכַלֵּב בֶּן יִפְנֶה נָתַן חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי יְהוּדָה אֶל פִּי יְדִדֹן לַיהוֹשֻׁעַ אֶת קְרִיַת אַרְבַּע אַבֵּי הָעֵנָק **היא חֲבֵרוֹן**: (יד) **וַיֵּרֶשׁ מִשָּׁם כָּלֵב אֶת שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֵנָק אֶת שְׁשִׁי וְאֶת אַחִימֶן וְאֶת תְּלִמִי יְלִידֵי הָעֵנָק**:

וַיִּלְכֹּד יְהוּדָה אֶל הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֲבֵרוֹן וְשֵׁם חֲבֵרוֹן לְפָנִים קְרִיַת אַרְבַּע וַיִּכּוּ אֶת שְׁשִׁי וְאֶת אַחִימֶן וְאֶת תְּלִמִי:

(טו) **וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל יוֹשֵׁבֵי דָבָר וְשֵׁם דָּבָר לְפָנִים קְרִיַת סָפֵר**: (טז) וַיֵּאמְרוּ כָּלֵב אֲשֶׁר יָכָה אֶת קְרִיַת סָפֵר וּלְכַדָּה וְנָתַתִּי לוֹ אֶת עַכְסָה בְּתִי לְאִשָּׁה: (יז) וַיִּלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן קִנְז אֶחָי כָּלֵב וַיִּתֵּן לוֹ אֶת עַכְסָה בְּתוֹ לְאִשָּׁה: (יח) וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתִּסְתִּיתְהוּ לְשֹׂאוֹל מֵאֵת אַבְיָה שְׂדָה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֵּאמְרוּ לָהּ כָּלֵב מַה לָּךְ: (יט) וַתֵּאמֶר תִּנְהָ לִּי בְרָכָה כִּי אֶרְצָה הַנֶּגֶב וְנִתְּנִי וְנִתְּתָה לִּי גֹלֶת מִים וַיִּתֵּן לָהּ אֶת גֹּלֶת **עֲלִיּוֹת** וְאֶת גֹּלֶת **תַּחְתִּיּוֹת**:

(יא) **וַיִּלְכֹּד מִשָּׁם אֶל יוֹשֵׁבֵי דָבָר וְשֵׁם דָּבָר לְפָנִים קְרִיַת סָפֵר**: (יב) וַיֵּאמְרוּ כָּלֵב אֲשֶׁר יָכָה אֶת קְרִיַת סָפֵר וּלְכַדָּה וְנָתַתִּי לוֹ אֶת עַכְסָה בְּתִי לְאִשָּׁה: (יג) וַיִּלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן קִנְז אֶחָי כָּלֵב הַקָּטָן מִמֶּנּוּ וַיִּתֵּן לוֹ אֶת עַכְסָה בְּתוֹ לְאִשָּׁה: (יד) וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתִּסְתִּיתְהוּ לְשֹׂאוֹל מֵאֵת אַבְיָה הַשְּׂדָה וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֵּאמְרוּ לָהּ כָּלֵב מַה לָּךְ: (טו) וַתֵּאמֶר לוֹ הִבָּה לִּי בְרָכָה כִּי אֶרְצָה הַנֶּגֶב וְנִתְּנִי וְנִתְּתָה לִּי גֹלֶת מִים וַיִּתֵּן לָהּ כָּלֵב אֶת גֹּלֶת עֲלִיּוֹת וְאֶת גֹּלֶת תַּחְתִּיּוֹת:

¹ בכת"י "כל מי שרזי עליונים ותחתונים שלו יבקש ממנו מזונות". משמע שהתיאור הוא לעתניאל שהוא זה שיבקש מזונות.